

31989L0662

30.12.1989

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 395/13

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 11 decembrie 1989
privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne
(89/662/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât Comunitatea trebuie să adopte măsurile privind crearea treptată a pieței interne pe parcursul unei perioade care expiră la 31 decembrie 1992;

întrucât o funcționare armonioasă a organizărilor comune ale pieței de produse animaliere și produse de origine animalieră implică dispariția obstacolelor veterinare din calea dezvoltării schimburilor intracomunitare de produse de tipul menționat anterior; întrucât, în această privință, libera circulație a produselor agricole reprezintă un element fundamental al organizărilor comune ale pieței și trebuie să permită o dezvoltare rațională a producției agricole, precum și o utilizare optimă a factorilor de producție;

întrucât, în domeniul veterinar, se efectuează în prezent controale la frontiere în scopul asigurării protecției sănătății publice și a sănătății animale;

întrucât obiectivul final vizează limitarea controalelor veterinare la punctul de plecare; întrucât realizarea acestui obiectiv implică

o armonizare a cerințelor fundamentale privind protecția sănătății publice și a sănătății animale;

întrucât în vederea realizării pieței interne trebuie, în așteptarea realizării acestui obiectiv, să se pună accentul pe necesitatea efectuării de controale la punctul de plecare și pe organizarea de controale la destinație; întrucât această soluție duce la renunțarea la posibilitatea de a se efectua controale veterinare la frontierele interne ale Comunității;

întrucât această soluție implică o încredere sporită în controalele veterinare efectuate de statul expeditor; întrucât acesta trebuie să vegheze asupra efectuării controalelor veterinare în mod corespunzător;

întrucât în statul destinatar controalele veterinare pot fi efectuate prin sondaj la punctul de destinație; întrucât, în caz de prezumție de nereguli grave, controlul veterinar se poate totuși efectua pe parcursul transportului mărfii;

întrucât statele membre trebuie să precizeze modul în care doresc să efectueze controalele într-un plan care va fi prezentat ulterior și va face obiectul unei aprobări comunitare;

întrucât trebuie prevăzute măsurile care se vor lua atunci când, în urma unui control veterinar, se constată că expedierea este defectuoasă; întrucât, în acest cadru, se pot distinge trei ipoteze: prima prevede măsuri de regularizare a documentelor necorespunzătoare; a doua urmărește prevenirea oricărui pericol cu ocazia constatării unei boli epizootice, a unei boli noi, gravă și contagioasă, sau a oricărei cauze care ar putea constitui un pericol pentru animale sau pentru sănătatea oamenilor; a treia ipoteză

⁽¹⁾ JO C 225, 31.8.1988, p. 4.

⁽²⁾ JO C 326, 19.12.1988, p. 28.

⁽³⁾ JO L 56, 6.3.1989, p. 7.

privește cazul în care mărfurile nu corespund condițiilor stabilite din alte motive decât cele enumerate anterior;

întrucât trebuie prevăzută o procedură de soluționare a conflictelor care pot apărea în legătură cu expedierile făcute de o exploatație, un centru de producție sau o întreprindere;

întrucât trebuie prevăzut un regim de protecție și, în acest domeniu, în special din motive de eficacitate, răspunderea trebuie să revină, în primul rând, statului expeditor; întrucât Comisia trebuie să poată acționa, în special deplasându-se la fața locului și adoptând măsurile care se impun în situația dată;

întrucât, pentru a avea un efect util, regulile stabilite prin prezenta directivă trebuie să se aplice tuturor mărfurilor supuse unor cerințe veterinare în cadrul schimburilor intracomunitare;

întrucât, în privința anumitor epizootii, statele membre se află încă în situații sanitare diferite, iar în așteptarea unui demers comunitar privind mijloacele de luptă împotriva acestor boli trebuie să se renunțe, provizoriu, la controlul schimburilor intracomunitare de animale vii și să se permită controlul documentelor în timpul transportului; întrucât în stadiul actual al armonizării și în așteptarea normelor comunitare trebuie să se țină cont, pentru mărfurile care nu fac obiectul normelor armonizate, de cerințele statului destinat în măsura în care acestea sunt în conformitate cu articolul 36 din tratat;

întrucât dispozițiile directivelor existente trebuie adaptate la noile norme stabilite de prezenta directivă;

întrucât aceste norme trebuie reexamineate înainte de 1993;

întrucât trebuie încredințat Comisiei rolul de a lua măsurile necesare pentru aplicarea prezentei directive și, în acest scop, trebuie prevăzute proceduri prin care să se instaureze o cooperare strânsă între statele membre în cadrul Comitetului veterinar permanent,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Statele membre se asigură că, fără a aduce atingere prevederilor articolului 6, controalele veterinare pe produsele de origine animală aflate sub incidența directivelor menționate la anexa A sau la articolul 14 și care sunt destinate schimburilor să nu mai fie efectuate la frontiere, ci în conformitate cu dispozițiilor prezentei directive.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

1. „control veterinar” reprezintă orice control de natură fizică și/sau orice formalitate administrativă privind produsele menționate la articolul 1 și vizând, în mod direct sau indirect, asigurarea protecției sănătății publice sau animale;
2. „schimburi” reprezintă schimburile de mărfuri dintre statele membre, în sensul articolului 9 alineatul (2) din tratat;
3. „unitate” reprezintă orice întreprindere care produce, stochează sau prelucrează produsele prevăzute la articolul 1;
4. „autoritate competentă” reprezintă autoritatea centrală a unui stat membru care are competența de a efectua controale veterinare sau orice autoritate căreia autoritatea centrală i-a delegat această competență;
5. „medic veterinar oficial” reprezintă medicul veterinar desemnat de autoritatea centrală competentă a statului membru.

CAPITOLUL I

Controale la sursă

Articolul 3

(1) Statele membre se asigură că sunt destinate schimburilor numai acele produse care au fost obținute, controlate, marcate și etichetate în conformitate cu legislația comunitară privind destinația respectivă și care sunt însoțite, până ajung la destinatarul menționat, de certificatul sanitar, de certificatul de salubritate sau de orice alte documente prevăzute de normele veterinare comunitare.

Exploatațiile de origine garantează, printr-un autocontrol permanent, că produsele respective corespund cerințelor menționate la primul paragraf.

Fără a aduce atingere atribuțiilor de control care îi revin medicului veterinar oficial prin normele comunitare, autoritatea competentă efectuează un control regulat al exploatațiilor pentru a se asigura că produsele destinate schimburilor corespund cerințelor comunitare sau, în cazurile menționate la alineatul (3) din prezentul articol sau la articolul 14, cerințelor statului membru destinat.

Dacă există o suspiciune fondată privind nerespectarea cerințelor, autoritatea competentă va efectua verificările necesare și, dacă suspiciunea se adevărește, va lua măsurile corespunzătoare care pot merge până la suspendarea aprobării.

(2) Dacă transportul se face spre mai multe destinații, produsele trebuie să fie grupate într-un număr de loturi egal cu numărul destinațiilor. Fiecare lot trebuie însoțit de certificatul sau de documentul menționat anterior.

Dacă produsele menționate la articolul 1 sunt destinate exportului către o țară terță, transportul trebuie să rămână sub control vamal până la punctul de ieșire de pe teritoriul Comunității.

(3) Statele membre care fac importuri facultative din țări terțe vor informa Comisia și celelalte state membre despre existența unor astfel de importuri.

Dacă produsele sunt introduse pe teritoriul Comunității de un alt stat membru decât cele menționate anterior, acesta va efectua un control al documentelor privind originea și destinația lor, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1).

Statele membre destinate vor interzice reexpedierea de pe teritoriul lor a produselor, cu excepția cazului în care destinatar este un alt stat membru care importă aceleași produse.

Articolul 4

(1) Statele membre expeditoare iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea de către operatori a cerințelor veterinare în toate stadiile de producție, depozitare, comercializare și transport a produselor menționate la articolul 1. Acestea se asigură în special ca:

- produsele obținute în conformitate cu directivele menționate la anexa A să fie controlate identic, din punct de vedere veterinar, indiferent dacă sunt destinate schimburilor intracomunitare sau naționale;
- produsele prevăzute la anexa B să nu fie expediate către teritoriul unui alt stat membru dacă nu pot fi comercializate pe teritoriul propriu pentru motivele menționate la articolul 36 din tratat.

(2) Statele membre expeditoare iau măsurile administrative corespunzătoare, legale sau penale, în vederea sancționării oricărei infracțiuni comise față de legislația veterinară de către persoane fizice sau juridice, ori de câte ori se vor constata infracțiuni față de normele comunitare, în special atunci când se va constata că certificatele sau documentele întocmite nu corespund stării reale a produselor sau când ștampila de salubritate a fost pusă pe produse care nu sunt în conformitate cu aceste norme.

CAPITOLUL II

Controlul la destinație

Articolul 5

(1) Statele membre destinate pun în aplicare următoarele măsuri de control:

- (a) la locul de destinație al mărfii, autoritatea competentă poate verifica, pe baza controalelor sanitare veterinare prin sondaj și nediscriminatorii, respectarea cerințelor de la articolul 3; cu această ocazie, ea poate efectua prelevarea de eșantioane.

În plus, atunci când dispune de elemente informative care-i permit să bănuiască o infracțiune, autoritatea competentă a statului membru prin care se tranzitează sau a statului membru destinatar poate efectua controale și pe parcursul transportului mărfii pe teritoriile respective, inclusiv controale privind conformitatea mijloacelor de transport;

- (b) în cazul în care produsele menționate la articolul 1 și provenite dintr-un alt stat membru sunt destinate:

— unei exploatații aflate sub răspunderea unui medic veterinar oficial, acesta trebuie să se asigure că exploatația respectivă nu admite aceste produse decât dacă, din punctul de vedere al marcajului și al documentelor însoțitoare, corespund cerințelor de la articolul 3 alineatul (1) sau, în cazul produselor menționate la anexa B, dacă sunt însoțite de documentul prevăzut de legislația țării de destinație;

— unui intermediar autorizat care efectuează o împărțire a loturilor, unei întreprinderi comerciale cu sucursale multiple sau oricărei exploatații care nu se supune unui control permanent, aceștia au obligația să verifice existența marcajelor, a certificatului sau a documentelor menționate la prima liniuță înainte de a efectua vreo împărțire sau vreo comercializare și să semnaleze orice lipsă sau anomalie autorității competente;

— altor destinatari, în special în caz de descărcare parțială pe parcursul transportului, lotul trebuie să fie însoțit, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), de originalul certificatului menționat la prima liniuță.

Garanțiile care trebuie oferite de destinatarii menționați la a doua și a treia liniuță sunt determinate în cadrul unei convenții care va fi semnată împreună cu autoritatea competentă cu ocazia înregistrării prealabile prevăzute la alineatul (3). Autoritatea competentă verifică pe bază de controale prin sondaj respectarea acestor garanții.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor articolului 4, în cazul în care nu au fost stabilite normele comunitare prevăzute de reglementarea comunitară, precum și în cazul prevăzut la articolul 14, statul membru destinatar poate solicita, respectând dispozițiile generale din tratat, aplicarea de către exploatația de origine a normelor în vigoare din reglementările naționale ale statului membru respectiv. Statul membru de origine verifică conformitatea produselor respective cu cerințele menționate.

(3) Operatorii cărora le sunt livrate produse provenite dintr-un alt stat membru sau care efectuează împărțirea completă a unui lot de astfel de produse:

- (a) se supun, la cererea autorității competente, unei înregistrări prealabile;
- (b) țin un registru în care sunt menționate aceste livrări;
- (c) sunt obligați, la cererea autorității competente, să semnaleze sosirea produselor provenind dintr-un alt stat membru în măsura necesară efectuării controalelor menționate la alineatul (1);
- (d) păstrează, pe o perioadă care va fi precizată de autoritatea competentă, dar timp de minimum șase luni, certificatele sanitare sau documentele menționate la articolul 3 pentru a le putea prezenta autorității competente, la cererea acesteia.

(4) Modalitățile de aplicare a prezentului articol sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

(5) Consiliul, pe baza unui raport al Comisiei conținând eventuale propuneri de modificare, va reexamina prezentul articol într-un interval de trei ani de la punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 6

(1) Cu ocazia controalelor efectuate în punctele prin care pot fi introduse pe teritoriul Comunității produse provenind dintr-o țară terță, puncte cum ar fi porturile, aeroporturile și punctele de frontieră cu țările terțe, statele membre se asigură că sunt luate măsurile următoare:

- (a) trebuie să se verifice documentele privind originea produselor;
- (b) în cazul în care provin din țări terțe, produsele importate sunt expediate sub control vamal către posturile de inspecție în vederea efectuării controalelor sanitare veterinare.

Produsele menționate la anexa A nu pot fi vămuite decât dacă, în urma controalelor, se asigură conformitatea lor cu normele comunitare.

Produsele menționate la anexa B sau cele care fac obiectul unor importuri facultative, conform articolului 3 alineatul (3), și care, după introducerea pe teritoriul Comunității, sunt destinate expeditiei către un alt stat membru, trebuie:

- să fie controlate din punct de vedere veterinar pentru a se stabili cu certitudine conformitatea lor cu reglementările statului membru destinatar;
  - sau, după simpla inspecție vizuală a concordanței dintre documente și produse, să fie expediate sub control vamal până la locul de destinație, unde vor fi efectuate controalele sanitare veterinare;
- (c) produsele de origine comunitară sunt supuse regulilor de control prevăzute la articolul 5.

(2) Cu toate acestea, începând cu 1 ianuarie 1993 și prin derogare de la alineatul (1), toate produsele transportate cu mijloace de transport care fac legătura între două puncte geografice ale Comunității în mod regulat și direct se vor supune regulilor de control prevăzute la articolul 5.

Articolul 7

(1) În cazul în care la un control efectuat la punctul de destinație al transportului sau pe parcursul acestuia autoritățile competente ale unui stat membru:

- (a) constată prezența unor agenți care cauzează una dintre bolile menționate de Directiva 82/894/CEE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 89/162/CEE a Comisiei ⁽²⁾, a unei zoonoze, a unei boli sau a oricărei cauze susceptibile de a constitui un pericol grav pentru animale sau pentru om sau constată că produsele provin dintr-o regiune contaminată de o boală epizootică, atunci respectivele autorități dispun, cu excepția aspectelor care depind de poliția sanitară, pentru produsele supuse vreunui tratament menționat la articolul 4 din Directiva 80/215/CEE ⁽³⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 88/660/CEE ⁽⁴⁾, distrugerea lotului sau renunțarea la orice altă utilizare prevăzută de normele comunitare.

Cheltuielile aferente distrugerii lotului vor fi suportate de expeditor sau de mandatarul acestuia.

Autoritățile competente ale statului membru destinat vor comunica de îndată prin telex autorităților competente ale celorlalte state membre, precum și Comisiei, constatările efectuate, hotărârile luate și motivele care stau la baza acestor hotărâri.

Se vor putea aplica măsurile de protecție prevăzute la articolul 9.

În plus, la cererea unui stat membru și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17, Comisia va putea stabili orice măsură necesară realizării unei abordări concertate a statelor membre pentru a face față unor situații neprevăzute de normele comunitare;

- (b) constată că marfa nu corespunde condițiilor impuse de directivele comunitare sau dacă nu există decizii privind normele comunitare prevăzute de directivele sau normele naționale, atunci respectivele autorități pot lăsa la latitudinea expeditorului sau a mandatarului acestuia posibilitatea de a alege între:

— distrugerea mărfurilor

sau

— utilizarea lor în alte scopuri, inclusiv reexpedierea lor, autorizată de autoritatea competentă, în țara exploatăției de origine.

⁽¹⁾ JO L 378, 31.12.1982, p. 58.

⁽²⁾ JO L 61, 4.3.1989, p. 48.

⁽³⁾ JO L 47, 21.2.1980, p. 4.

⁽⁴⁾ JO L 382, 31.12.1985, p. 35.

Cu toate acestea, în cazul în care se constată nereguli în certificat sau în documente, se acordă expeditorului o perioadă pentru clarificarea acestora înainte de a se recurge la această ultimă posibilitate.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, Comisia stabilește lista agenților sau bolilor menționate la alineatul (1), precum și modalitățile de aplicare a prevederilor prezentului articol.

Articolul 8

(1) În cazurile prevăzute la articolul 7, autoritatea competentă a unui stat membru destinat înă fără întârziere în legătură cu autoritățile competente ale statului membru expeditor. Acestea din urmă iau toate măsurile necesare și comunică autorității competente a statului membru destinat natura controalelor efectuate, hotărârile luate, precum și motivația acestora.

În cazul în care autoritatea competentă a statului membru destinat consideră că aceste măsuri nu sunt suficiente, caută, împreună cu autoritatea competentă a statului membru respectiv, căile și modalitățile de rezolvare a situației, chiar printr-o deplasare la fața locului, dacă este nevoie.

În cazul în care controalele prevăzute la articolul 7 permit constatarea unor deficiențe repetate, autoritatea competentă a statului membru destinat informează Comisia și serviciile veterinare ale celorlalte state membre.

La cererea statului membru destinat sau din proprie inițiativă, Comisia, ținând cont de natura infracțiunilor constatate, poate:

- să trimită la fața locului o misiune de inspecție;
- să însărcineze un medic veterinar oficial, care va trebui acceptat de diversele părți implicate, cu verificarea faptelor în exploatarea respectivă; numele acestuia trebuie să figureze pe o listă care va fi elaborată de Comisie la sugestia statelor membre;
- să ceară autorității competente o intensificare a prelevărilor de eșantioane din producția exploatarei respective.

Comisia informează statele membre în legătură cu concluziile sale.

Dacă aceste măsuri sunt luate pentru a face față unor deficiențe repetate din partea unei exploatarei, Comisia îi va imputa respectivei exploatarei cheltuielile făcute pentru aplicarea prevederilor de la liniuțele paragrafului anterior.

În așteptarea concluziilor Comisiei, statul membru expeditor trebuie să intensifice, la cererea statului membru destinat,

controalele privind produsele provenite din exploatarea respectivă și, în cazul unor motive grave legate de sănătatea animală sau publică, să suspende aprobarea.

Statul membru destinat poate să-și intensifice propriile controale privind produsele care provin din aceeași exploatare.

La cererea unuia dintre cele două state membre implicate și în cazul în care avizul expertului confirmă deficiențele, Comisia trebuie, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17, să ia măsurile necesare care pot merge până la autorizarea statelor membre de a refuza provizoriu introducerea pe teritoriul lor a produselor provenite din exploatarea respectivă. Aceste măsuri trebuie confirmate sau revăzute în cel mai scurt timp, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17.

Modalitățile generale de aplicare a prezentului articol sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

(2) Nu sunt afectate de prezenta directivă căile de atac prevăzute de legislația în vigoare în statele membre împotriva deciziilor autorităților competente.

Deciziile luate de autoritatea competentă a statului membru destinat și indicațiile legate de motivarea lor trebuie comunicate expeditorului sau mandatarului său, precum și autorității competente a statului membru expeditor.

La cererea expeditorului sau a mandatarului, deciziile motivate sunt comunicate în scris, cu indicarea căilor de atac permise de legislația în vigoare în statul membru destinat, precum și a formei și a intervalului de timp în care ele trebuie inițiate.

Cu toate acestea, în caz de litigiu și fără a aduce atingere acestor căi de atac, în cazul în care cele două părți implicate sunt de acord, ele pot supune litigiul, în termen de maxim o lună de zile, aprecierii unui expert care figurează pe o listă de experți a Comunității. Lista se va stabili de către Comisie, iar cheltuielile legate de expertiză vor fi suportate de Comunitate.

Expertul este însărcinat să emită un aviz în maxim șaptezeci și două de ore. Părțile se supun avizului expertului, în conformitate cu legislația veterinară comunitară.

(3) Cheltuielile aferente reexpedierii transportului, depozitării mărfurilor, utilizării în alte scopuri, precum și distrugerii lor sunt suportate de destinatari.

CAPITOLUL III

Dispoziții comune

Articolul 9

(1) Fiecare stat membru semnalează de îndată celorlalte state membre și Comisiei atât apariția pe teritoriul său a bolilor prevăzute de Directiva 82/894/CEE, cât și apariția oricărei zoonoze,

boli sau cauze care poate constitui un pericol grav pentru animale sau pentru sănătatea umană.

Statul membru expeditor pune de îndată în aplicare măsurile de luptă sau de prevenire prevăzute de normele comunitare, în special stabilirea zonelor de protecție și stabilește orice altă măsură pe care o consideră necesară.

Statul membru destinatar sau de tranzit care, cu ocazia unui control menționat la articolul 5, a constatat una dintre bolile sau cauzele menționate la primul paragraf poate lua, la nevoie, măsurile de prevenire prevăzute de normele comunitare.

În așteptarea măsurilor care se iau în conformitate cu alineatul (4), statul membru destinatar poate lua măsuri conservatorii față de exploatarea respectivă în cazul unor motive grave legate de protecția sănătății publice sau animale, și față de zona de protecție prevăzută de normele comunitare în cazul unei epizootii.

Măsurile luate de statele membre vor fi comunicate fără întârziere Comisiei și celorlalte state membre.

(2) La cererea statului membru menționat la alineatul (1) primul paragraf sau la inițiativa Comisiei, unul sau mai mulți reprezentanți ai Comisiei se pot deplasa de îndată la fața locului pentru a examina, în colaborare cu celelalte autorități competente, măsurile luate și emit un aviz în legătură cu acestea.

(3) În cazul în care Comisia nu a fost informată asupra măsurilor luate sau consideră aceste măsuri insuficiente, ea poate, în colaborare cu statul membru respectiv și până la întrunirea Comitetului veterinar permanent, să ia măsuri conservatorii legate de produsele provenite din regiunea afectată de epizootie sau dintr-o anumită exploatare. Aceste măsuri vor fi prezentate în cel mai scurt timp Comitetului veterinar permanent pentru a fi confirmate, modificate sau infirmate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17.

(4) În toate cazurile, Comisia va examina situația în cel mai scurt timp, în cadrul Comitetului sanitar veterinar permanent. Ea va stabili, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17, măsurile necesare pentru produsele menționate la articolul 1 și, dacă este nevoie, pentru produsele originare sau derivate din acestea. Comisia urmărește evoluția situației și în funcție de această evoluție, în conformitate cu aceeași procedură, modifică sau abrogă deciziile luate.

(5) Modalitățile de aplicare a prezentului articol, în special lista zoonozelor sau cauzelor susceptibile de a constitui un pericol grav pentru sănătatea umană, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

Articolul 10

Fiecare stat membru și Comisia desemnează serviciul sau serviciile competente în materie de controale veterinare care efectuează

aceste controale și asigură colaborarea cu serviciile de control ale celorlalte state membre.

Articolul 11

Statele membre iau măsuri astfel încât agenții serviciilor lor veterinare, la nevoie în colaborare cu agenții altor servicii abilitate în acest sens, să poată:

- să efectueze inspecții ale stațiilor de producție, birourilor, laboratoarelor, instalațiilor, mijloacelor de transport, dotărilor și materialelor, produselor de întreținere și curățare, procedurilor folosite pentru producerea sau prelucrarea produselor, precum și pentru marcarea, etichetarea și prezentarea acestora;
- să efectueze controale în legătură cu respectarea de către personal a cerințelor prevăzute de textele menționate la anexa A;
- să preleveze eșantioane din produsele deținute în vederea stocării sau comercializării, precum și din cele puse în circulație sau transportate;
- să examineze materialul documentar sau informatic util controalelor care rezultă din aplicarea măsurilor prevăzute la articolul 3 alineatul (1).

În acest scop, agenții trebuie să obțină din partea exploatațiilor controlate colaborarea necesară pentru a-și exercita atribuțiile.

Articolul 12

(1) Se elimină alineatul (3) al articolului 8 și articolele 10 și 11 din Directiva 64/433/CEE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 88/657/CEE ⁽²⁾.

(2) Se elimină alineatele (3) și (4) ale articolului 5, precum și articolele 9, 10 și 11 din Directiva 71/118/CEE ⁽³⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 88/657/CEE.

(3) În Directiva 72/461/CEE ⁽⁴⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 87/489/CEE ⁽⁵⁾:

- (i) se elimină alineatele (2), (3), (4) și (5) ale articolului 5, precum și articolele 6 și 8;
- (ii) la articolul 8a, trimiterea la articolul 8 se înlocuiește cu trimiterea la articolul 9 din Directiva 89/662/CEE.

⁽¹⁾ JO 121, 29.7.1964, p. 2012/64.

⁽²⁾ JO L 382, 31.12.1988, p. 3.

⁽³⁾ JO L 55, 8.3.1971, p. 23.

⁽⁴⁾ JO L 302, 31.12.1972, p. 24.

⁽⁵⁾ JO L 280, 3.10.1987, p. 28.

(4) Se elimină alineatul (3) al articolului 7 și articolele 12 și 16 din Directiva 77/99/CEE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 89/227/CEE ⁽²⁾.

(5) În Directiva 80/215/CEE:

(i) se elimină alineatele (2), (3), (4) și (5) ale articolului 5, precum și articolele 6 și 7;

(ii) la articolul 7a, trimerile la articolul 7 se înlocuiesc cu trimerile la articolul 9 din Directiva 89/662/CEE.

(6) Se elimină alineatele (3) și (4) ale articolului 5, precum și articolele 7, 8 și 12 din Directiva 85/397/CEE ⁽³⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3768/85 ⁽⁴⁾.

(7) Se elimină alineatele (1) și (3) ale articolului 10 din Directiva 88/657/CEE.

(8) Se elimină articolele 8 și 9 din Directiva 89/437/CEE ⁽⁵⁾.

(9) La anexa B din Directiva 72/462/CEE ⁽⁶⁾ se adaugă mențiunea următoare la certificat:
„Numele și adresa primului destinatar”.

Articolul 13

(1) La Directivele 64/433/CEE și 71/118/CEE se adaugă următorul articol:

„Articolul 19

Normele prevăzute de Directiva 89/662/CEE ^(*) privind controalele veterinare în cadrul schimburilor intracomunitare, în vederea realizării pieței interne, se vor aplica în special în ceea ce privește controalele la sursă, organizarea și consecințele controalelor pe care le va efectua statul membru destinatar, precum și măsurile de protecție care vor trebui puse în aplicare.

(*) JO L 395, 30.12.1989, p. 13.”

(2) La Directivele 72/461/CEE și 80/215/CEE se adaugă următorul articol:

„Articolul 15

Normele prevăzute de Directiva 89/662/CEE ^(*) privind controalele veterinare în cadrul schimburilor intracomunitare, în vederea realizării pieței interne, se aplică în special în ceea ce

privește controalele la sursă, organizarea și consecințele controalelor pe care le efectuează statul membru destinatar, precum și măsurile de protecție care trebuie puse în aplicare.

(*) JO L 395, 30.12.1989, p. 13.”

(3) La Directiva 77/99/CEE se adaugă următorul articol:

„Articolul 24

Normele prevăzute de Directiva 89/662/CEE ^(*) privind controalele veterinare în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne se aplică în special în ceea ce privește controalele la sursă, organizarea și consecințele controalelor pe care le efectuează statul membru destinatar, precum și măsurile de protecție care trebuie puse în aplicare.

(*) JO L 395, 30.12.1989, p. 13.”

(4) La Directivele 85/397/CEE și 88/657/CEE se adaugă următorul articol:

„Articolul 18

Normele prevăzute de Directiva 89/662/CEE ^(*) privind controalele veterinare în cadrul schimburilor intracomunitare, în vederea realizării pieței interne, se aplică în special în ceea ce privește controalele la sursă, organizarea și consecințele controalelor pe care le efectuează statul membru destinatar, precum și măsurile de protecție care trebuie puse în aplicare.

(*) JO L 395, 30.12.1989, p. 13.”

(5) La Directiva 88/437/CEE se adaugă următorul articol:

„Articolul 17

Normele prevăzute de Directiva 89/662/CEE ^(*) privind controalele veterinare în cadrul schimburilor intracomunitare, în vederea realizării pieței interne, se aplică în special în ceea ce privește controalele la sursă, organizarea și consecințele controalelor pe care le efectuează statul membru destinatar, precum și măsurile de protecție care trebuie puse în aplicare.

(*) JO L 395, 30.12.1989, p. 13.”

Articolul 14

În așteptarea unor norme comunitare, până la data de 31 decembrie 1992, schimburile de produse prevăzute la anexa B sunt supuse normelor de control prevăzute de prezenta directivă, în special celor prevăzute la articolul 5 alineatul (2).

⁽¹⁾ JO L 26, 31.1.1977, p. 85.

⁽²⁾ JO L 93, 6.4.1989, p. 25.

⁽³⁾ JO L 226, 24.8.1985, p. 13.

⁽⁴⁾ JO L 362, 31.12.1985, p. 8.

⁽⁵⁾ JO L 212, 22.7.1989, p. 87.

⁽⁶⁾ JO L 302, 31.12.1972, p. 28.

Statele membre comunică, înainte de data prevăzută la articolul 19, condițiile și modalitățile care se aplică în prezent la schimburile de produse menționate la primul paragraf.

Consiliul, hotărând în conformitate cu propunerea Comisiei, stabilește, înainte de 31 decembrie 1991, regimul definitiv care se aplică la schimburile de produse menționate la anexa B.

Articolul 15

La articolul 9 din Directiva 64/432/CEE ⁽¹⁾ se inserează următorul punct:

„2a. La cererea unui stat membru sau la inițiativa Comisiei, unul sau mai mulți reprezentanți ai acesteia se pot deplasa imediat la fața locului pentru a examina, împreună cu autoritățile competente, măsurile luate și emit un aviz asupra acestora.”

Articolul 16

(1) Statele membre înaintează Comisiei, cel târziu cu trei luni înainte de data prevăzută la articolul 19 alineatul (1), un program care va preciza măsurile naționale pe care le vor pune în aplicare pentru realizarea obiectivelor prevăzute prin prezenta directivă, în special frecvența controalelor.

(2) Comisia examinează programele înaintate de statele membre în conformitate cu alineatul (1).

(3) În fiecare an, începând cu 1991, Comisia va adresa statelor membre o recomandare privind un program de controale pentru anul următor. Comitetul veterinar permanent va exprima, în prealabil, un aviz în legătură cu recomandarea respectivă. Aceasta va putea fi adaptată ulterior.

Articolul 17

(1) În cazurile în care se face trimitere la procedura prevăzută de prezentul articol, Comitetul veterinar permanent, înființat prin Decizia 68/361/CEE ⁽²⁾ și numit în continuare „comitet”, va fi sesizat fără întârziere de președintele său, fie la inițiativa acestuia, fie la cererea unui stat membru.

(2) Reprezentantul Comisiei va supune comitetului un proiect de măsuri pentru viitor. Comitetul își dă avizul în legătură cu acest proiect în termen de două zile. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la articolul 148 alineatul (2) din tratat pentru adoptarea deciziilor pe care Consiliul trebuie să le ia la propunerea Comisiei. Cu ocazia votărilor în cadrul comitetului, voturile

reprezentanților statelor membre sunt determinate în conformitate cu dispozițiile articolului citat anterior. Președintele nu participă la vot.

(3) Comisia adoptă măsurile preconizate atunci când acestea sunt în conformitate cu avizul comitetului.

(4) În cazul în care măsurile avute în vedere nu sunt în conformitate cu avizul comitetului sau în lipsa unui aviz, Comisia înaintează fără întârziere Consiliului o propunere în legătură cu măsurile preconizate.

Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

În cazul în care, la expirarea perioadei de 15 zile de la data la care a fost sesizat Consiliul nu a luat o hotărâre, măsurile propuse sunt adoptate de Comisie, cu excepția cazului în care Consiliul s-a pronunțat cu majoritate simplă împotriva măsurilor respective.

Articolul 18

(1) În cazurile în care se face trimitere la procedura prevăzută de prezentul articol, Comitetul veterinar permanent, instituit prin Decizia 68/361/CEE și numit în continuare „comitet” va fi sesizat fără întârziere de președintele său, fie la inițiativa acestuia, fie la cererea unui stat membru.

(2) Reprezentantul Comisiei înaintează comitetului un proiect de măsuri pentru viitor. Comitetul își exprimă avizul în legătură cu acest proiect într-o perioadă pe care președintele o poate stabili în funcție de urgența problemei respective. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la articolul 148 alineatul (2) din tratat pentru adoptarea deciziilor pe care Consiliul trebuie să le ia la propunerea Comisiei. Cu ocazia votului în cadrul comitetului, voturile reprezentanților statelor membre sunt determinate în conformitate cu dispozițiile articolului citat anterior. Președintele nu participă la vot.

(3) Comisia adoptă măsurile preconizate atunci când acestea sunt în conformitate cu avizul comitetului.

(4) În cazul în care măsurile preconizate nu sunt în conformitate cu avizul comitetului sau în lipsa unui aviz, Comisia înaintează fără întârziere Consiliului o propunere în legătură cu măsurile preconizate.

Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

În cazul în care, în termen de trei luni de la data la care a fost sesizat, Consiliul nu adoptă măsurile propuse, acestea vor fi adoptate de Comisie, cu excepția cazului în care Consiliul s-a pronunțat cu majoritate simplă împotriva măsurilor respective.

⁽¹⁾ JO 121, 29.7.1977/64.

⁽²⁾ JO L 255, 18.10.1968, p. 23.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale*Articolul 19*

(1) Înainte de 31 decembrie 1990, Consiliul hotărăște cu majoritate calificată în legătură cu propunerea Comisiei referitoare la controalele veterinare în cadrul schimburilor intracomunitare de animale vii.

Înainte de data prevăzută la primul paragraf, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, stabilește regulile și principiile generale care se aplică în cadrul controalelor care se vor efectua în țările terțe și al controalelor importurilor de produse menționate de prezenta directivă provenite din aceste țări. De asemenea, punctele de control la frontierele externe, precum și cerințele la care acestea vor trebui să se conformeze vor fi stabilite înaintea acestei date.

(2) Înainte de 31 decembrie 1992, Consiliul va reexamina dispozițiile prezentei directive pe baza unui raport al Comisiei asupra experienței dobândite, însoțit de eventuale propuneri în legătură cu care se va pronunța cu majoritate calificată.

Articolul 20

Până la 31 decembrie 1992, pentru a permite o punere în aplicare progresivă a regimului de control prevăzut de prezenta directivă, statele membre vor putea, prin derogare de la articolul 5 alineatul (1):

- să mențină controlul documentelor în timpul transportului în ceea ce privește carnea și produsele derivate din carne pentru a asigura respectarea cerințelor specifice prevăzute de legislația comunitară în cazul febrei aftoase și a pestei porcine;

- să efectueze un control al documentelor în timpul transportului în ceea ce privește produsele importate din țări terțe de către statele membre.

Articolul 21

Până la 1 octombrie 1992, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, stabilește regimul aplicabil la expirarea dispozițiilor tranzitorii prevăzute la articolul 20.

Articolul 22

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive începând cu o dată care va fi stabilită prin decizia ce se va adopta înainte de 31 decembrie 1990, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf, dar până la 31 decembrie 1991.

Cu toate acestea, Republica Elenă dispune de o perioadă suplimentară de un an pentru a se conforma acestor dispoziții.

Articolul 23

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 11 decembrie 1989.

Pentru Consiliu

Președintele

H. NALLET

ANEXA A

Legislația veterinară

- Directiva 64/433/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de sănătate care afectează schimburilor intracomunitare de cărnuri proaspete (JO L 121, 29.7.1964, p. 2012/64), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 88/657/CEE (JO L 382, 31.12.1988, p. 3).
- Directiva 71/118/CEE a Consiliului din 15 februarie 1971 privind problemele de sănătate care afectează schimburile de cărnuri proaspete de pasăre (JO L 55, 8.3.1971, p. 23), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 88/657/CEE (JO L 382, 31.12.1988, p. 3).
- Directiva 72/461/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1972 privind problemele de inspecție veterinară în materie de schimburi comerciale intracomunitare de cărnuri proaspete (JO L 302, 31.12.1972, p. 24), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 87/489/CEE (JO L 280, 3.10.1987, p. 28).
- Directiva 77/99/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind problemele de sanătate care afectezaza schimburile intracomunitare cu preparate din carne (JO L 26, 31.1.1977, p. 85), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 89/227/CEE (JO L 93, 6.4.1989, p. 25).
- Directiva 80/215/CEE a Consiliului din 22 ianuarie 1980 privind problemele de inspecție veterinară în cadrul schimburilor intracomunitare cu preparate din carne (JO L 47, 21.2.1980, p. 4), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 88/660/CEE (JO L 382, 31.12.1988, p. 35).
- Directiva 85/397/CEE a Consiliului din 5 august 1985 privind problemele de sănătate și de inspecție veterinară în cadrul schimburilor intracomunitare de lapte tratat termic (JO L 226, 24.8.1985, p. 13), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3768/85 (JO L 362, 31.12.1985, p. 8).
- Directiva 88/657/CEE a Consiliului din 14 decembrie 1988 privind stabilirea cerințelor referitoare la producția și schimburile de carne tocată, de bucăți de carne cântărind sub 100 grame și preparate din carne (JO L 382, 31.12.1988, p. 3) ⁽¹⁾.
- Directiva 89/437/CEE a Consiliului din 20 iunie 1989 privind problemele de natură igienică și sanitară legate de producerea și comercializarea ovoproduselor (JO L 212, 22.7.1989, p. 87) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Cu începere de la 1 ianuarie 1992.

ANEXA B

Produse care nu fac obiectul armonizării comunitare, dar care, în cazul schimburilor, urmează să fie supuse controalelor prevăzute de prezenta directivă

Produse de origine animală care fac obiectul anexei II din tratat:

- carne de iepure și de vânat;
  - lapte crud și produse lactate;
  - produse de acvacultură destinate consumului uman;
  - produse derivate din pește destinate consumului uman;
  - moluște bivalve vii destinate consumului uman;
  - produse derivate din carne de iepure și de vânat;
  - sânge;
  - grăsimi animale topite, jumări și produse obținute în urma topirii;
  - miere;
  - melci comestibili;
  - pui de baltă destinați consumului uman.
-